

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

Křesťan, rozvod
a nový sňatek
(téma)
/ 12

Mezi Masaji:
„Chceš čaj,
nebo facku?“
/ 22

Ochranovství
a otroci
v Karibiku
/ 24

Odsouzena k trestu smrti

Mariam Ibrahimová
se odmítla vzdát Ježíše

Mimořádně
4 strany
navíc!

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4** **Nohy na zemi,
hlava v oblacích**
Lubomír Ondráček

REPORTÁŽ

- 6** **Rozbal to!**
Živi, Radka Fleková

ROZHOVOR

- 8** **I ve vězení jsem měla
radost**
Mariam Ibrahímová

TÉMA: KDYŽ LÁSKA SKONČÍ

- 12** **Prevence rozvodu:
rande, pochvaly, sex**
Jakub a Dagmar
Güttnerovi
- 13** **Může se křesťan rozvést?**
Jiří Marek
- 16** **Čtyři stupně rozpadu
manželství**
Dana Staňková
- 18** **Partnerství končí,
rodičovství zůstává**
Milena Mikulková
- 18** **Hrozí rozvody
i u vás?**
Jakub a Dagmar
Güttnerovi
- 21** **Když se životem
prožene tornádo**
Jan Hučín

MISIE

- 22** **Chceš čaj, nebo facku?**
Zuzana Sedláčková

Z HISTORIE

- 24** **„Věčné pokolení,
tihle Moravané!“**
Pavel Neústupný

MŮJ PŘÍBĚH

- 26** **Dlažební kostka
v okně**
Ondřej Grabmyler

PŘIPRAVUJEME

- **téma:**
Sny a jejich výklad
- Miloš Kačírek: Kde mnoho snů, tam marnost?
  - Marek Bužga: Proč se nám zdají sny
  - Martin Moldan: Hvězdy a písek
- **dalekohled:** Keňa
- Je církev pes, který nekouše?

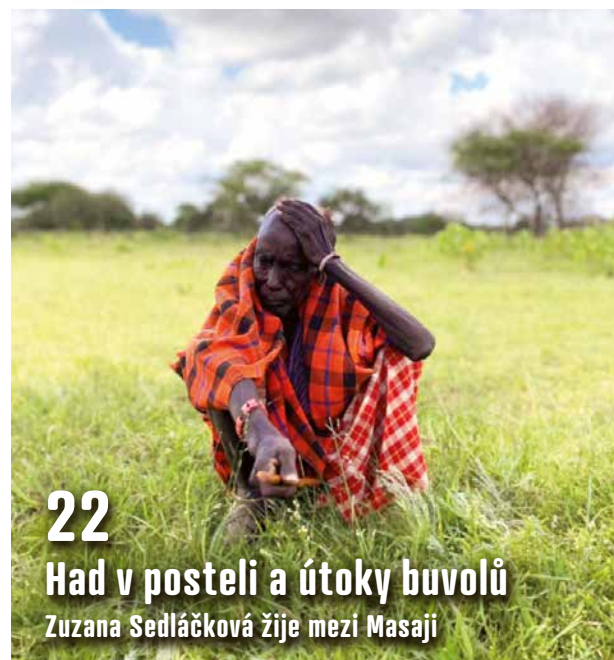
8
„Ježíše se nevzdám“
řekla Mariam Ibrahímová tváří v tvář smrti

12
Rande, pochvaly, sex
Tipy, jak předejít rozchodu

13
Může se křesťan rozvést?
Co k tomu říká Bible

22
Had v posteli a útoky buvolů
Zuzana Sedláčková žije mezi Masaji

23
Co je to manželství?
Spory ve sněmovně i v církvi

24
Moravané mezi otroky
na karibských ostrovech

ŽIVOT VÍRY

PROMĚNA
SPOLEČNOSTI
EVANGELIEM

ROČNÍK 34 / ZÁŘÍ 2023
CENA 59 Kč / 2,10 €

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misií a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. čísle 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**: SK Christiana Bratislava, tel.: +421 915 317 476 (volat po 15:00 nebo SMS), e-mail: zivot.viry@christiana.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky: Diakonie ČCE, tel.: 222 316 306, szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich, Mgr. Jitka Evanová

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová, Doc. Mgr. Marek Bužga, Ph.D.

Sazba: Ondřej Pumr

Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová, Zdenka Brázdilová, Mgr. Tomáš Coufal

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147, MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzertní zadání dle možnosti, s 50% příplatkem.

Podmínky inzerce: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Vydávání podpořili

QUANTUM | RENOMIA NETWORK

Milý čtenáři,

mi pětáosmdesátiletí přátelé, emigranti, kteří se po pádu komunismu vrátili, se nastěhovali do domova duchodců vzdáleného ode mne deset minut. Vidali jsme se pravidelně jednou za rok. Jaká radost, že tyto své „adoptivní rodiče“ mohu teď vidět častěji! Nacházel jsem na ně ale méně času, než jsem chtěl – protože jsem měl moc práce. Seděli jsme spolu v kavárně v den volby prezidenta. Edvard, bývalý senátor, má ohledně politiky zajímavé postřehy, tak jsem si to užíval a těšil se na další setkání. Času jsem měl pořád málo, až jsem v novinách četl, že Jana odešla a už se nevrátí. Uvědomil jsem si, že je to skoro pravidlo: Staří lidé odcházejí rychle a nečekaně.

Plánovaný, dlouho odkládaný a pak už neuskutečnitelný rozhovor s muzikantem Svatoplukem Havelkou, legendou, přímým pokračovatelem linie Smetana–Dvořák–Janáček. Bivil ho Život víry, byl i naším mecenášem (kdysi taky zaplatil třeba tisk druhého vydání knížky Dana Drápala „Hledání a jistota“). Najednou byl pryč, bez varování, prostě pryč. Kromě hudby, která z repertoáru České filharmonie hned tak nezmizí, po něm zbyl pes. Díky hodným lidem se mu dodnes krásně žije, což je pro mě ovšem slabá útěcha.

Letná návštěva u táty v nemocnici. Běžný rozhovor. Vypadal fit, až na ten zápal plic. Jako starý doktor věděl, že se čas jeho života počítá na hodiny. Říkal mi to, ale nevěřil jsem mu: Bůh moji modlitbu vyslyší. Večer volají, že je konec. Kdybych ho v tom vzal vážně, loučil bych se dříve? Věděli jsme, že se máme rádi, k tomu se nedalo přidat nic. Staří lidé často odcházejí rychle a nečekaně.

Kdy začíná stáří? Vzhledem k pomijivosti všeho pozemského vlastně už narozením. Různě dlouho ovšem trvá, než to člověku dojde. Biblické „pomijivost, samá pomijivost“ je přesným popisem toho, co se pod sluncem děje. Je milosrdné, že mladí to často dlouho nepochytí.

Kazatelova „pomijivost“ nicméně není konec všeho, jen si to každý neuvědomí. Stáří, po kterém není nic, to je zoufalá perspektiva. Uvedení do pustého nic (v Máchově Máji), nebo naplnění našeho vykoupení? Nebetyčný rozdíl.

Přesto má i stáří křesťana svá tíživá zákoutí. Kamarád, kazatel po šedesátce, si tak trochu postěžoval: „Ve věku, kdy vrcholí kariéra manažerů a kdy i já cítím, že mi moje víra propojená se zkušenostmi dávají chuť se pustit do nových věcí, necítím dostatečnou podporu spolupracovníků, a tak jako svůj hlavní současný úkol vidím svou službu dobře předat.“ Napadlo mě: „A kdo tvé spolupracovníky těch osm let vedl a vychovával?“ Na to neměl co povědět.

Další vrstevník sdílel jinou nahořklou zkušenost: „Sešlo se mi teď pár obtížných momentů, které se dotýkají života sboru. Vypadám jako stará struktura, která brání pokroku, a přitom jen držím určité hodnoty a jde mi o rozumné praktické fungování našeho společenství. Stojím proti několika agilním křesťanům, kteří hájí úzké zájmy a mají podporu některých vlivných členů.“ Vysvětluje mi, k čemu jsou mu desítky let víry: „V indiánce Tekumseh se jeden náčelník jmenuje Polykač kamenů. To, před čím by člověk normálně uhýbal nebo by to házel zpátky, může spolykat. Ne že by

mi to chutnalo, ale spolykat to je v dané situaci to nejlepší, co pro církev můžu udělat. Šediny mě uschopňují k polykání kamenů.“

Přitom existují stárnoucí vedoucí, kteří jsou postrachem, i když to nikdo nevyšloví. Zvlášť s podporou seshora se stávají nedotknutelnými a neodvolatelnými. Blaze tomu, kdo odejde včas. Hanba každému, po jeho odchodu si církev oddechne.

Staří lidé často mají co předávat. Když posbírali moudrost, přežili tlaky, načerpali v Boží přítomnosti, mají z čeho. Pavel napsal, že Bůh svých povolání nelituje, a to se musí týkat i křesťanů vyššího věku. Je smutné, když se osobnost rozplyne v marných slovech a v tom, že se ti, kteří by měli být otci a matkami, soustředí na své problémy. Staří lidé v církvi mi z toho ale vycházejí podstatně lépe než nevěřící.

Polykači kamenů

Nedostižnou korouhví starých mohou být modlitby. Znal jsem a znám lidi, kteří spolu s Bohem na svých bedrech nesou celou církev a celý svět. Modlitba je zvláštním souzněním člověka s Bohem. Když se s takovými lidmi modlím, cítím intimitu jejich víry. Vnímám, že Bůh má z jejich modliteb radost. Neříkám, že se mladí křesťané modlit neumejí. Jen se raduji z vůně modliteb těch starších. Modlitba může být to, co v životě křesťana vydrží nejdéle, a co přitom ještě roste v kvalitě.

Rychle mohou odejít i mladí. Vzpomínám na české básníky, čtyřiařadvacetiletého Hlaváčka, Haussmanna nebo Wolkera a šestadvacetiletého Máchu. Stihli všechno? Jak předávání zvládají staří, kterým se dostalo víc času? U psychologa a spisovatele Jara Křivohlavého, který Životu víry srdečně fandil, jsem si uvědomil, že mu Bůh dal milost sepsat, předat a dokončit všechno, co mu svěřil. U duchodců, kteří nepišou knihy, se to tak dobře vypořadovat nedá, ale věřím, že tuhle zvláštní milost Bůh některým lidem dává.

Nosím v hlavě pár knih pro církev, mám rozdělané práce z dějin architektury. Co z toho dotáhnu? Dostanu milost, kterou jsem vystopoval u Jara Křivohlavého, taky já? Tím se netrápím. Nebojím se o to. O takové věci se totiž Bůh postará podle toho, jak se mu to bude líbit. Moje vyhlídka na blížící se setkání s ním mi dává pokoj.

Dokonce vím, co do svého odstěhování určitě nezvládnou. Bydlím ve starém domku, který průběžně opravuji a vylepšuji. Práce na domě, a zvláště na tom, který oslavil 122 let, nekončí nikdy, protože tento letitý organismus generuje čerstvé potřeby a problémy. V tom je domek podobný Božímu domu, církvi. Tady našťestí nejde o maraton – je to štafeta.

Tomáš Dittrich

Nohy na zemi, hlava v oblacích

LUBOMÍR ONDRÁČEK

Kdysi jsem četl větu, která mě zasáhla: Jsme stvořeni pro život v nebi, ale žijeme na porušené zemi. Toužíme po něčem, co nemáme. Adam s Evou zakusili, jaké je procházet se v Edeně spolu s Bohem. A najednou jsou tu cherubové s ohnivými meči, Adam s obtížemi zajišťuje živobytí, Evě nastaly problémy s těhotenstvím, objevují se problémy ve vztazích, jeden z jejich synů zabije druhého a do jejich života přichází smrt...

V tomto světě porušeném hříchem, ve vztazích porušených hříchem a v tělech narušených hříchem žijeme i my. Je tu napětí. Toužíme po nebi, a zároveň nemáme z tohoto světa jak utéct. Hrozí nebezpečí, že se zaměříme buď pouze na ideál, který je před námi, nebo jen na realitu, která je kolem nás.

Pokud zapomeneme na okolní realitu, stane se nám to, co se stalo křesťanům v Tesalonice: Přestaneme pracovat, začneme žít zahálčivý život a budeme se věnovat věcem, do kterých nám nic není (2Te 3,10–12). Také můžeme upadnout do závažných hříchů, protože zapomeneme na své porušené tělo, které je stále schopné hřešit (1Te 4,3).

Pokud zapomeneme na to, že je tu víc než realita našeho současného života, dopadneme jako lidé zmínění v Lukášově evangeliu 8,14: Starosti, které musíme řešit, touha po bohatství (není špatné být bohatý, je špatné zbohatnutí podřídí svůj život) a rozkoše života (život si máme užívat, ale mezi užíváním a hříchem je velký rozdíl!) udusí Boží život, který je v nás.

Ideál a realita. Pán Ježíš přišel z ideálu, z přítomnosti Otce, do naší reality. Do porušeného světa v porušeném těle – a nakonec zemřel. S ním se do našeho světa prolomilo Boží království, ideál do reality. Ježíš ukázal, jak v tomto světě žít. Vyučoval o tom a ukazoval to.

V Kázání na hoře mluví o pláči, touze po spravedlnosti, o pronásledování pro spravedlnost. Současně mluví o tom, že budeme potěšeni a nasyceni, tedy že se blíží věk spravedlnosti a že nemusíme zahořknout, když na této zemi spravedlnosti mnohdy nedosáhneme. A připomíná království nebes, kterého dosáhneme.

Nadpřirozeno v přirozeném světě

Když se blížil Ježíšův odchod k Otcovi, mluvil o tom, že přijde někdo, jehož přítomnost bude pro učedníky lepší než ta jeho. To pro ně bylo neuvěřitelné. Jak by mohl být Ježíšův odchod užitečnější, než když bude s nimi? Jenže

Ježíš byl omezen lidským tělem – prostorem, časem. Duch svatý, který také přichází z ideálu do reality, však prostorem ani časem omezen není. Snad jeho jediným omezením zůstává naše nevěra.

Duch svatý zná ideál, ví o naší realitě a jedná v ní. Proto potřebujeme jeho vedení. Nebere nás ze světa, ale je ve světě s námi. Radí nám a pomáhá, abychom jednali v pozemské realitě jako ti, kdo jsou občany nebeského království. A to jak v osobním životě, tak v církvi.

Někdy bereme první církve jako vzor. Do Korintu ale Pavel psal proto, aby se tam věci změnily. Mezi korintskými věřícími bylo smilstvo, opilství při Večeři Páně, zmatek na shromážděních. Jejich účastníci se překřikovali – dokonce i proroci. Modlitby v jazyku byly bez výkladu, a tak lidé, zvláště hosté, nevěděli, co se děje. Pavel píše o vyváženosti. Potřebujeme nadpřirozené projevy, a současně musíme myslet na to, že žijeme v přirozeném světě. Jazyky mají být s výkladem, proroci mají mluvit postupně. Podle První Korintským 14,33 máme mít svobodu pro projevy Ducha a současně řád – nemůže si každý říct, co chce. Nadpřirozeno se má na našich shromážděních prolomit do přirozeného světa.

Když život není fér

V životě nás potkávají různé situace. I jako křesťané např. můžeme onemocnět. Jakub nám dává instrukce, že v takovém případě máme zavolat starší sboru; počítá tedy s tím, že to občas křesťané budou potřebovat.

Jak máme na nemoc reagovat? Uznat, že máme smrtelné chřadnoucí tělo (2K 4,16), a přesto neochabnout ve víře. Bez ohledu na okolnosti počítat s nadpřirozeným Božím zásahem. Pozvat starší sboru (pokud někdo nežije v místním společenství a nemá starší, má skutečně velkou smůlu, resp. problém). Starší se mají modlit, mazat nemocného olejem. Cílem je uzdravení. Pokud je v životě nějaký hřích, je potřeba ho vyznat.

Někdy jsme nuceni žít s omezením, ale současně ho nemusíme přijmout, nemoc není dar od Boha; máme vyhlížet uzdravení. Nemáme

ochabovat ve víře, natož zahořknout. V tomto světě mnohé věci nejsou fér.

I ve vztazích se můžeme dostat do problémů – nejbolestivější mohou být v manželství. Když se objeví, je potřeba, abychom si udrželi naději na změnu, a současně si být vědomi toho, že dokonali nejsme ani my, ani náš partner. Držet se toho, co říká Bůh – že manželství je do smrti, nebo v lepším případě do Ježíšova návratu. Přestože to může bolet.

Realita je, že problémy existují. Nemáme to ale vzdát, nýbrž počítat s Božím zásahem a věrně dojíst do chvíle, kdy přijmeme korunu života. I když je to smutné, pro některé je dobrou zprávou, že manželství je jen pro tento život. Známe lidi, kteří žijí ve skutečně bolavých vztazích. Vážím si jich, že to nevzdali. Jsem přesvědčen, že to vidí i Bůh a že to kladně hodnotí.

Našli bychom více příkladů reality tohoto světa. Každý si můžeme dosadit situaci, kterou právě řešíme. Stále ovšem platí stejný princip: Je tu Zastávce (Obhájce, Přímiluvce), který ví,

Pro některé je dobrou zprávou, že manželství je jen pro tento život.

jaké je to v ideálu, a současně je tu s námi v realitě. Duch svatý je tady. Pán Ježíš zažil stejnou realitu, jakou zažíváme my. Ví, s čím bojujeme. Ví, co znamená bojovat s pokušením. Současně nyní žije naplno v ideálu a je na naší straně.

Nezapomeňme na to, v čem žijeme – v porušeném světě. Nezapomeňme na to, kam směřujeme – do Boží přítomnosti v novém těle. Nezapomeňme na to, kdo je tu s námi – Duch svatý. Nejenže je s námi, dokonce si v našem těle udělal chrám (1K 3,16). A tak společně s Duchem svatým vyrazme z naší reality směrem k ideálu. Boží království je blízko!

Ing. Lubomír Ondráček je hlavním pastorem KS Praha a tajemníkem KMS.

Text článku stručně vychází z autorovy promluvy na letošní Křesťanské konferenci. Přednáška je součástí souboru nahrávek z akce, který si lze objednat (viz str. 38).